

Demokracja, najbardziej niebezpieczna religia – 2

27 czerwca 2023

Żydowskie pochodzenie

Często przypisujemy starożytnej Grecji conceptualne stworzenie tego, co dziś nazywamy „demokracją”, ale ta starożytna forma nie objawia się dzisiaj, i jak czytałeś wcześniej, sami Grecy – wyraźnie włączając w to Platona i Sokratesa – gardzili nią. Przejście od europejskich monarchii do wielopartyjnego procesu selekcji wyborczej nie było spontaniczne, nie wynikało z naturalnej ewolucji ani nie było uosobieniem rozwoju rządów. Zamiast być naturalną ewolucją, ten system dzielenia narodu na podstawie zapalnych ideologii emocjonalnych został celowo stworzony przez grupę europejskich Żydów jako metoda pacyfikacji populacji z przekonaniem, że są odpowiedzialni za swoje losy, będąc kontrolowanymi przez marionetkowych władców w partiach politycznych, co było ogromnym oszustwem popełnionym na niczego niepodejrzewających populacjach.

Montagu Norman, który był sługą Rothschildów i gubernatorem należącego do Rothschildów Banku Anglii przez kilka dziesięcioleci, powiedział to w przemówieniu do Stowarzyszenia Bankierów USA w Nowym Jorku w 1924 roku: „Dzieląc wyborców poprzez system partii politycznych, możemy skłonić ich do poświęcenia energii na walkę o kwestie bez znaczenia. W ten sposób, poprzez dyskretne działania, możemy zapewnić sobie to, co zostało tak dobrze zaplanowane i tak skutecznie osiągnięte. Prawdy te są dobrze znane wśród naszych najważniejszych ludzi, którzy są obecnie zaangażowani w tworzenie imperializmu rządzącego światem”.

Nie ma sposobu, by źle zrozumieć słowa tego człowieka. Jako inny przykład, cytowany przez Rona Unza: Borys Berezowski,

niegdyś najpotężniejszy z żydowskich rosyjskich oligarchów, który prawie ukończył plany przekształcenia Rosji w fałszywe dwupartyjne państwo lewicowych socjaldemokratów i prawicowych neokonów, w którym gorące publiczne bitwy byłyby prowokowane i toczone w kwestiach społecznie drażliwych, podczas gdy obie partie byłyby kontrolowane ze skrzydeł sceny przez tę samą niewielką grupę elit rządzących i bankierów. „Z trwale podzielonymi obywatelami i powszechnym niezadowoleniem bezpiecznie skierowanym w bezsensowne ślepe uliczki, ci władcy marionetek mogli utrzymać nieograniczone bogactwo i władzę dla siebie, przy niewielkim zagrożeniu dla ich panowania” [1].

Ponownie, nie ma sposobu, by źle to zrozumieć. Jest to główny powód, dla którego architekci i zwolennicy Nowego Porządku Świata byli tak zdeterminowani przez tak długi czas, aby indoktrynować zachodnie populacje religią polityki wielopartyjnej. Żaden inny system rządów nie zapewnia tak wielu możliwości zewnętrznej kontroli narodów i masowego oszukiwania ludności, jak wielopartyjny system wyborczy.

Kiedy te żydowskie elity bankowe wywołały europejskie rewolucje, które usunęły wszystkich monarchów, osiągnęły wiele celów poza usunięcie osoby, która miała nad nimi absolutną władzę, w tym moc wydalenia ich z narodu, gdy stali się zbyt potężni lub kłopotliwi. Jako zamiennik wprowadzili fragmentaryczny „rząd przez ludzi” z ideologią polityczną, która zaciekle dzieliła społeczeństwa i narażała ludność na strach, a przez to była łatwa do manipulowania i kontrolowania. Stworzyli możliwość założyć lub przejąć banki centralne wielu krajów, uzyskując w ten sposób finansową i faktycznie całkowitą kontrolę nad tymi krajami.

Rzeczywiście zapewnili sobie „to, co zostało tak dobrze zaplanowane i osiągnięte”.

Chazarowie

Większość ludzi wie, że Żydzi przez wieki byli wielokrotnie wypędzani z narodu po narodzie, a ostatnia seria trwała przez ostatnie 700 lub 800 lat, przy czym wypędzenia często miały miejsce co około 50 lat. Jest to dobrze udokumentowane, ale interesujące jest to, że nikt nie zwrócił uwagi na to, kiedy te wypędzenia ustały lub co ważniejsze, dlaczego ustały.

Musimy prześledzić trochę historii z Europy Wschodniej. „Mniej więcej w czasie, gdy Karol Wielki został koronowany na cesarza Zachodu, wschodnimi granicami Europy między Kaukazem a Wołgą rządziło państwo żydowskie, znane jako Imperium Chazarskie” [2]. Szczyt jego potęgi przypadał na okres od VII do X wieku naszej ery. Chazarowie byli ludem pochodzenia tureckiego, który z powodów, które mogą stać się widoczne później, zdecydował się przyjąć judaizm jako swoją religię około 750 r. n.e., ale kluczowe znaczenie ma fakt, że nie byli oni Żydami, w żadnym znaczeniu tego słowa. Byli całkowicie tureccy i wschodnioeuropejscy, „nie pochodzili z Kanaanu, ale z Kaukazu i... genetycznie są bliżej spokrewnieni z plemionami Hunów, Ujgurów i Madziarów niż z potomstwem Abrahama, Izaaka i Jakuba” [2, s. 17].

Byli to koczowniczy wojownicy, „o białej cerze, a ich natura zimna. Ich ogólny wygląd jest dziki” [2, s. 19]. „Gruzińska kronika, powtarzając starożytną tradycję, utożsamia ich z zastępami Goga i Magoga – „dzikimi ludźmi o ohydnych twarzach i manierach dzikich bestii, pożeraczami krwi”. Ormiański pisarz odnosi się do... „strasznej rzeszy Chazarów o bezczelnych, szerokich, pozbawionych rzęs twarzach i długich opadających włosach jak kobiety” [2, s. 20]. Bez wątpienia byli jednym z najbardziej brutalnych i okrutnych gatunków zwierząt, jakie kiedykolwiek zamieszkiwały ziemię, bez żadnego pożytku dla życia innego niż ich własne. Chazarowie byli tak gwałtownym, brutalnym i dzikim ludem, że opisano ich jako „budzących strach i odrazę ponad wszystkimi ludami w tym

regionie świata". Niewiele wiadomo o ich pochodzeniu, ponieważ historycy, z powodów, które mogą stać się widoczne później, wypisali ich z naszej historii.

Nie będę się nad tym dalej rozwodził, ale podkreślę, że ci wschodnioeuropejscy Chazarowie byli bez wątpienia najbardziej znienawidzonymi i budzącymi strach ludami w całej Europie w tamtym czasie, być może w całej historii. Ich krwiożerczość i okrucieństwo były legendarne, nie mówiąc już o ich chciwości.

Później istotne będzie to, że przed przyjęciem judaizmu religia Chazarów była religią kultu fallicznego.

Imperium Chazarskie dobiegło końca, gdy narody Europy, nie mogąc tolerować dzikiej brutalności tych ludzi, związały się razem, eksterminowały Imperium i rozproszyły ocalałych Chazarów na cztery wiatry. Zostali pokonani głównie przez Rosjan około 965 r. n.e., ale przetrwali w pewnym stopniu, cierpiąc różne dodatkowe eksterminacje aż do późnych lat 1300, kiedy Czyngis-chan oczyścił ich i zajął prawie całe ich wcześniejsze terytorium. Ci, którzy przeżyli, zostali wypędzeni z ich rodzinnego środowiska i stali się koczownikami, ludźmi bez narodowości i bez miejsca – i bez lojalności wobec jakiegokolwiek ludu, narodu czy miejsca. Stanie się jasne, dlaczego Chazarowie po prostu „zniknęli” z historii, aby zostać zastąpieni przez Żydów, którzy nagle pojawili się wszędzie – przynajmniej w krajach Europy Wschodniej, takich jak Polska, Węgry i Bułgaria. I, jak wskazuje Koestler, jest to „kolebka liczbowo najsilniejszej i kulturowo dominującej części współczesnego żydostwa”. I rzeczywiście, czytałem żydowskie publikacje, które stwierdzają stanowczo, że (parafrazując, ale trafnie) „równie dobrze można powiedzieć, że na świecie nie ma już „prawdziwych Żydów”, że co najmniej 95% wszystkich Żydów to europejscy Chazarowie”.

Z tego fragmentu historii, najważniejsze dla nas, w naszym rozumieniu „demokracji”, jest to, że Chazarowie byli (i nadal są) Europejczykami, a nie Żydami. Pójdę za przykładem

Benamina Freedmana [3], nazywając ich dalej „tak zwanymi Żydami”.

Możemy teraz zostawić ten kawałek dobrze zakopanej historii (ignorując na chwilę, DLACZEGO został tak dobrze zakopany) i przejść do życia tej chazarskiej diaspory. Chciwość popchnęła tę chazarską diasporę do bankowości, pieniędzy, klejnotów, a zwłaszcza rolnictwa podatkowego, podczas gdy ich rodzima brutalność dobrze nadawała się do handlu białymi niewolnikami, a wszystkie te zawody wykonywali od tamtej pory. Ich naturalna bezdomność i fundamentalne podobieństwo do innych ludzkich plemion były być może odpowiedzialne za ich brak lojalności wobec jakiegokolwiek narodu lub narodów, a ich najwyraźniej wrodzona okrutna brutalność, wraz z ich najwyraźniej również wrodzonymi perwersjami seksualnymi, tłumaczyła ich dryf w kierunku zawodów takich jak handel niewolnikami i stworzenie systemu, który wyprodukował potencjalnie miliony konkubin i eunuchów dla krajów arabskich. To ostatnie prawdopodobnie tłumaczyło również ich przejście na judaizm, Talmud Babiloński dobrze współgrał z ich skłonnościami, rodzajem „pokrewnego ducha”, do którego byli dość usposobieni i otwarci. Ich gwałtowna i niezależna natura przejawiała się również w silnej niechęci do zaakceptowania podporządkowania lub podporządkowania władzy rządzącej i zdecydowanie odrzucali asymilację.

Ich problemów było wiele. Ci Chazarowie (teraz nasi „tak zwani” Żydzi) byli gorzko znienawidzeni za handel niewolnikami, porywanie niezliczonych młodych kobiet na sprzedaż w haremach na całym świecie oraz za porywanie i kastrowanie młodych mężczyzn, by służyli jako eunuchowie w tych samych haremach. Innym problemem było ich rolnictwo podatkowe. Proces był prosty. Zwrócili się do monarchy z propozycją płacenia z góry całego rocznego dochodu podatkowego jego królestwa, w formie ryczałtu, w zamian za co mieliby prawo nakładać i pobierać podatki od obywateli w ciągu następnego roku, aby odzyskać swoją „inwestycję” i osiągnąć

zysk. Teoria była rozsądna; praktyka brutalna. Ci tak zwani Żydzi tworzyli, nakładali i zbierali podatki w naturze i wielkości, które zdumiewały wyobraźnię i w końcu doprowadzały do bankructwa cały naród.

Wypędzenia

Monarcha wielokrotnie odkrywał, że ściąganie podatków będzie postępowało w nieskończoność, aż cały naród znajdzie się na skraju rewolucji, w którym to momencie podejmowano decyzję o masowym wypędzeniu tych tak zwanych Żydów z kraju, czasami pozwalając im zabrać ze sobą łup, czasami konfiskując go przy wyjeździe. Podobnie było z handlem niewolnikami i innymi sprawami. w końcu ta diaspora posunęła sprawy tak daleko, że masowe wypędzenie uznano za jedyne zbawienie kraju. Były też inne powody. Hiszpańska królowa Izabela wypędziła wszystkich tak zwanych Żydów za ich upartą determinację do zniszczenia chrześcijaństwa w Hiszpanii. Inne narody brzydziły się powtarzającymi się i dobrze udokumentowanymi doniesieniami o krwawych ofiarach popełnianych z porwanymi niemowlętami. Od pokoleń byliśmy narażeni na opowieści o „Żydach” wypędzanych z różnych narodów z powodu antysemityzmu; bynajmniej. Po pierwsze, nie byli oni „Żydami”, tylko tak zwanymi Żydami i zostali wygnani za swoje zbrodnie i chciwość niezwiązaną z ich (fałszywym) pochodzeniem etnicznym. Niemniej jednak możemy sobie wyobrazić, że te powtarzające się wypędzenia z dziesiątek krajów, być może co 50 lat i trwające przez setki lat bez końca, stałyby się niewygodne i męczące. Nie mówiąc już o tym, że byłyby kosztowne. Podstawową kwestią było to, że ci tak zwani Żydzi podlegali kaprysowi monarchy – jednego człowieka – który miał moc i siłę, by ich wydalić i skonfiskować ich majątek według własnego uznania. Musiał istnieć lepszy sposób. Nasi tak zwani Żydzi po raz pierwszy próbowali wywołać powszechne rewolucje, gdy wyczuli wiejące wiatry wydalenia. Udało im się, ale korzyści okazały się marginalne; jeden nieprzyjazny monarcha szybko został zastąpiony przez innego o podobnych uczuciach i podobnych

obawach o własną długowieczność.

Niewiele osób zdaje sobie sprawę z tego, że kraje europejskie miały dwie fale rewolucji w odstępie około 100 lat, z których pierwsza przyniosła wyniki jak powyżej, bez trwałych korzyści dla naszych Chazarów. W ten sposób Napoleon zdobył władzę. Grupa tak zwanych żydowskich bankierów wykupiła i zmagazynowała całe zboże we Francji i odmówiła wprowadzenia go na rynek za wszelką cenę. Ludzie dosłownie nie mieli chleba do jedzenia. Stąd nasza rewolucja. Ale Napoleon zaczął myśleć, że francuski bank centralny – założony przez naszych tak zwanych Żydów jako sposób na wieczną grabież narodu – w rzeczywistości należał do niego. Ten człowiek miał szczęście, że uszedł z życiem. Inni nie mieli tyle szczęścia, w tym Abraham Lincoln i John F. Kennedy.

Znalezienie lepszej drogi

Mimo wszystko musiała istnieć lepsza droga, a nasi tak zwani Żydzi nie tylko ją znaleźli, ale poprzez swoją kontrolę nad mediami, wydawnictwami książkowymi i Hollywood, nieustannie promowali ją jako religię tak świętą, że nawet badanie lub kwestionowanie będzie teraz stanowić bluźnierstwo najwyższego rzędu. Koncepcja była genialna, proces żmudny i pełen szczegółów, ale banalna sama w sobie, a rezultatem był nasz wielopartyjny system wyborczy oparty na walce o władzę. Nasi tak zwani Żydzi wymyślili plan, aby przekonać ludzi, że kraje nie potrzebują króla, że mogą utworzyć rząd z ludu i pozwolić im rządzić się samym. Nigdy więcej bezużytecznych wojen, nigdy więcej karalnych podatków, żadnego monarchy żyjącego w luksusie, podczas gdy ludzie głodują. Chłopi byli zachwyceni wizjami tańczących w głowach cukrowych śliwek, podczas gdy elity były jeszcze bardziej ekstatyczne, ponieważ od początku zdawały sobie sprawę, że przywódcy rządu mogą pochodzić tylko z ich grupy. Ci tak zwani Żydzi oferowali elitom całkowitą kontrolę nad całym krajem i byli gotowi sfinansować transformację. Jak mogłeś odrzucić taką ofertę? Oczywiście

„lud” nic nie wiedział o rządzie, ale ci żydowscy bankierzy byli ekspertami i mogli nauczyć ludzi „wszystkiego, co powinni wiedzieć”. Mogli pomóc w wyselekcjonowaniu spośród ludności tych, którzy byliby zdolni do kierowania państwem. Wymyślili system wielu partii politycznych, aby trwale podzielić ludzi na przeciwstawne frakcje, które służyłyby odsunięciu ludności na bok w nieistotnych kwestiach, wykorzystując to do rozwiania obaw przed niekompetentnym zarządzaniem, sugerując ludziom wybór partii rządzącej i prawo do eksmisji rządu w każdej chwili. Zbiegło się to z tym, że żydowscy bankierzy planowali założyć i kontrolować pieniądze i całe gospodarki każdego narodu poprzez swoją kontrolę nad bankiem centralnym i jego zdolnością do tworzenia pieniądza i kontrolowania jego podaży.

Aby spojrzeć na to z perspektywy, cała historia rozwijała się przez 200 lub więcej lat, angażując tysiące Chazarów, czasami działających niezależnie, ale często w porozumieniu i z błędami, lapsusami i nauką, zanim ostateczny produkt został mocno ugruntowany. W tym sensie stwierdzenie, że „Żydzi stworzyli demokrację”, jest nieco uproszczone. Niemniej jednak dlatego tak to się stało.

Dodałbym ostatnią uwagę na temat powtarzających się wypędzeń (tak zwanych) Żydów: tak naprawdę nigdy nie ustały. W Japonii miasto Nagasaki wypędziło wszystkich Żydów przed II wojną światową, a kilka lat później Japonia wypędziła wszystkich Żydów z kraju. Zostali wysłani do Szanghaju, gdzie tak zwani Żydzi z Rothschildów, Sassoon, Kadoorie i inni byli właścicielami i w dużej mierze kontrolowali miasto. Niewielu ludzi zdaje sobie sprawę, że to tak zwani Żydzi wybrali cele dla amerykańskich bomb atomowych, w szczególności Bernard Baruch („najpotężniejszy człowiek w Ameryce”) miał ostatnie słowo. Jego pierwszym celem było Kioto, ponieważ było to kulturalne serce Japonii, a jego całkowite zniszczenie przez eksplozję atomową stworzyłoby „ranę, która nigdy się nie zagoi”. Kioto było chronione przez Providence z solidnym zachmurzeniem, które uniemożliwiło bombowcom zlokalizowanie

celu z wystarczającą dokładnością, więc udały się do drugorzędnego miasta Hiroszimy. Jest prawie pewne, że Nagasaki zostało wybrane przez Barucha jako drugi cel w odwecie za wypędzenie Żydów kilka lat wcześniej.

Nie jest to dobrze znane, ale po zwycięstwie Mao nad nacjonalistami Chiang Kai-Sheka (którzy byli wspierani przez tak zwanych Żydów i Amerykanów), jego pierwszym aktem było wydalenie wszystkich tak zwanych Żydów z Chin i wywłaszczenie wszystkich ich finansowanych opium nieruchomości, które obejmowały praktycznie cały Szanghaj i kontynentalne oddziały HSBC.

Historia napisana przez tak zwanych Żydów po prostu stwierdza, że Żydzi „wyjechali szybko po wojnie”, nie precyzując dokładnie, dlaczego wyjechali. Chiny wiedzą, ale świat zachodni nie. Kuba wydziła wszystkich Żydów po rewolucji (tak, naprawdę to zrobili), dlatego ten mały kraj jest karany „sankcjami” wszelkiego rodzaju od 70 lat. Niemcy próbowały tego samego i z mniej więcej tych samych powodów, a „ostatecznym rozwiązaniem” Hitlera było wysłanie wszystkich tak zwanych Żydów na Madagaskar. Wszyscy wiemy, jak bardzo mu się to nie udało, a Niemcy są dziś stłamszonym narodem, całkowicie kontrolowanym przez tych samych ludzi i wciąż bezlitośnie karany po 80 latach. We wszystkich tych przypadkach, w ciągu być może 700 lat, narody i władcy wielokrotnie i niezależnie dochodzili do tego samego wniosku: że kiedy tym Żydom pozwolono wtargnąć do rządu i finansów narodu, kraj zmierzał ku ruinie, a jedynym rozwiązaniem było ich wydalenie. To jest prawdziwa historia, która została tak dobrze pogrzebana.

Jest to częściowo na marginesie, ale ważne: zostaliśmy potraktowani przez Hollywood (posiadane i kontrolowane przez tych samych tak zwanych Żydów) łamiącymi serce historiami o pogromach Żydów w Rosji i innych krajach Europy Wschodniej, ale weź pod uwagę kilka ukrytych faktów. Rewolucja rosyjska w żadnym sensie nie była rosyjska; zamiast tego była to w 100%

rewolucja żydowska, której celem było całkowite zniszczenie Rosji – całkiem możliwe, że w odwecie. Sfinansowali ją tzw. Żydzi – Jacob Schiff w Stanach Zjednoczonych – z kilkuset mężczyznami szkolonymi przez lata w tym państwie i wysłanymi przez Kanadę do Rosji, by wzniecić rewolucję. Osiągnęli sukces.

Wśród ich osiągnięć była egzekucja Romanowów, całej rosyjskiej rodziny królewskiej, eksterminacja praktycznie całej klasy średniej wraz z większością duchowieństwa, utworzenie (tak zwanej) żydowskiej bolszewickiej Czeka – budzącej postrach tajnej policji oraz gułagi Aleksandra Sołżenicyna. Historia mówi nam, że wymordowali co najmniej 60 milionów ludzi (być może 1/3 populacji), chociaż tak zwani żydowscy historycy kwestionują tę liczbę.

Kiedy wyjechali, poświęcili czas na splądrowanie całego narodu z większości skarbów sztuki, bezcennego majątku rosyjskiej rodziny królewskiej i całej zawartości rosyjskiego banku centralnego, która obejmowała miliardy w złocie. Typowe chazarskie zachowanie. Co do pogromów: Jestem z pochodzenia Rosjaninem. Jeśli ty i twoi ludzie przyjdziecie do mojego kraju, zabijecie mojego króla i jego rodzinę, wytępicie całą klasę średnią i doprowadzicie naród do bankructwa, pozostawiając po sobie jedynie śmierć, nędzę i ubóstwo, mogę ulec pokusie, by cię wytropić i zabić, a twoje pochodzenie etniczne nie będzie miało wpływu na moją decyzję.

Artykuły z tej serii opisują sprytne wady, które zostały zbudowane do zachodniego, wielopartyjnego „demokratycznego” systemu, który umożliwia tym tak zwanym Żydom przejęcie pełnej kontroli nad zachodnimi rządami zza kulis i bezlitosny plądrowanie gospodarek, jednocześnie zapobiegając powstaniu jakiegokolwiek legalnego socjalistycznego lub zorientowanego na ludzi rządu. Moje e-booki „Bernays and Propaganda” [4] oraz „Propaganda and the Media” [5] badają ogromny wkład w te wysiłki przemysłu medialnego, filmowego i wydawniczego, które są prawie w całości własnością i/lub są kontrolowane przez

tych samych, nazywanych tzw. Żydami. Jednym z oczywistych rezultatów jest uniemożliwienie społeczeństwu zachodniemu uzyskania tych informacji.

Ciąg dalszy nastąpi

Autorstwo: Larry Romanoff

Tłumaczenie: FmforLXM (Bitomat)

Źródło zagraniczne: [BlueMoonOfShanghai.com](https://www.bluemoonofshanghai.com)

Źródło polskie: [Bitomat.wordpress.com](https://bitomat.wordpress.com)

Licencja: Opublikowano za zgodą autora z prawem do przedruku przez Wolnemedi.net. Komercyjne wykorzystanie ww. materiału jest zabronione.

Przypisy

[1] Ron Unz, „Our American Pravda”,
<https://www.unz.com/runz/our-american-pravda/>

[2] Arthur Koestler, „The Thirteen Tribe”,
<https://www.bluemoonofshanghai.com/wp-content/uploads/2022/05/ARTHUR-KOESTLER-THE-THIRTEEN-TRIBE.pdf>

[3] Benjamin H. Freedman, „The Truth About The Khazars”,
<https://www.bluemoonofshanghai.com/wp-content/uploads/2022/05/Benjamin-H-Freedman-The-Truth-About-The-Khazars.pdf>

[4] Larry Romanoff, „Bernays and propaganda”,
<https://www.bluemoonofshanghai.com/wp-content/uploads/2022/10/BERNAYS-AND-PROPAGANDA-.pdf>

[5] Larry Romanoff, „Propaganda and The Media”,
<https://www.bluemoonofshanghai.com/wp-content/uploads/2022/11/ENGLISH-PROPAGANDA-and-THE-MEDIA.pdf>